

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 6Csp/265/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7921204260
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Edita Pavková
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2024:7921204260.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov sudkyňou JUDr. Editou Pavkovou v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 53255739, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/XX, XXX XX B. C., v konaní o zaplatenie 20.444,26 Eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 5.712,33 Eur s úrokom vo výške 10,90 % ročne od 5. 3. 2019 do zaplatenia, 5 % úrok z omeškania ročne zo sumy 5.712,33 Eur od 5. 3. 2019 do zaplatenia, v pravidelných mesačných splátkach po 158,- Eur mesačne vždy do 25.-teho dňa toho ktorého mesiaca priamo žalobcovi pod stratou výhody splátok.

II. Žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou podanou na súde dňa 16.11.2021 sa domáhal proti žalovanému zaplatenia sumy 20.444,26 Eur spolu s príslušenstvom.

2. Okresný súd Trebišov rozsudkom sp. zn. 6Csp/265/2021 – 99 zo dňa 23.08.2022 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 14.731,93 Eur spolu s úrokmi vo výške 10.90 % ročne od 5.3.2019 do zaplatenia a úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 5.3.2019 do zaplatenia, to všetko do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 44.12 % voči žalovanému.

3. Proti tomuto rozsudku, a to (len) proti jeho zamietajúcemu výroku a výroku o trovách konania v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. ff a h/ C.s.p. a odvolaciemu súdu navrhol, aby rozsudok v napadnutej časti zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Vytkol súdu prvej inštancie, že nesprávne na daný prípad aplikoval ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, keď dospel k záveru, že výzva, ktorá predchádzala mimoriadnemu zosplateniu úveru neobsahovala správne poučenie pre spotrebiteľa v rozsahu dĺžky poskytnutej lehoty na zaplatenie dlžnej čiastky. Z ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyplýva, že uplatnenie práva na splatenie celej pohľadávky je viazané na splnenie troch podmienok: a/ že ide o spotrebiteľskú zmluvu, b/ strata výhody splátok je viazaná na aktívne uplatnenie tohto práva veriteľa, a to po uplynutí trojmesačnej lehoty od omeškania, c/ ak súčasne veriteľ upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie svojho práva zosplatiť pohľadávku. Z tohto ust. nevyplýva forma, akou by mal veriteľ upozorniť spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva. Lehota 15 dní určená zákonom je viazaná na faktickú možnosť veriteľa vyhlásiť mimoriadne zosplatenie úveru po 15 dňoch, ak splnil ostatné zákonné náležitosti. Výklad § 53 ods. 9, ktorý použil súd o poučovacej povinnosti veriteľa voči spotrebiteľovi je extenzívny, zasahujúci do rovnosti strán sporu. Žalobca splnil všetky zákonné podmienky pre vyhlásenie

mimoriadnej splatnosti úveru, preto sa nemožno stotožniť s názorom súdu prvej inštancie, že sa dlh nestal splatným v celom rozsahu. Navyše žalobca požadoval úhradu úrokov a úrokov z omeškania od splatnosti každej jednotlivej splátky pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru.

4. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) v rozsahu danom ust. § 379 a § 380/ CSP., z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné. Uznesením sp. zn. 9CoCsp/64/2022 zo dňa 19.07.2023 Krajský súd v Košiciach zrušil rozsudok Okresného súdu Trebišov v zamietajúcom výroku a vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V bode 20. uviedol, že súd prvej inštancie nesprávne vyložil ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, keď mal za to, že z tohto zákonného ustanovenia vyplýva povinnosť dodávateľa poučiť spotrebiteľa na možnosť úhrady dlžnej sumy s minimálnou lehotou 15 dní. Takýto výklad tohto zákonného ustanovenia nezodpovedá jeho zákonnému zneniu. V bode 23. uznesenia Krajský súd v Košiciach uviedol, že úlohou súdu prvej inštancie bude opätovne právne vyhodnotiť, či zo strany žalobcu ako dodávateľa došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru v súlade s ust. § 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, pričom bude vychádzať z právneho názoru vysloveného odvolacím súdom v tomto rozhodnutí. Až následne bude možné o nároku žalobcu opätovne rozhodnúť. V bode 24. uviedol, že súd prvej inštancie v rozhodnutí rozhodne aj o trovách odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

5. Odvolaním nebol napadnutý výrok v časti, ktorým súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 14.731,93 Eur spolu s úrokom vo výške 10,920 % ročne od 05.03.2019 do zaplatenia, a úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne od 05.03.2019 do zaplatenia, to všetko do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. V tejto časti rozsudok nadobudol právoplatnosť.

6. Podľa ust. § 391 ods. 2/ CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

7. Po vrátení veci súd postupoval v intenciách naznačených v uznesení Krajského súdu v Košiciach. Strany sporu ďalšie dôkazy neoznačili, ani vykonanie iných dôkazov nežiadali. Súd vychádzal z pôvodne vykonaného dokazovania, z písomných stanovísk strán sporu, ich vyjadrení, prednesov právneho zástupcu žalobcu, listinných dôkazov nachádzajúcich sa v spise.

8. Súd opätovne vec prejednal, zohľadňujúc závery rozhodnutia a právny názor odvolacieho súdu a vo veci opätovne rozhodol. Predmetom konania, po vrátení veci, bolo zaplatenie 5.712,33 Eur s 5,00 % úrokom z omeškania ročne od 05.03.2019 do zaplatenia a náhrada trov konania.

9. Podaním zo dňa 12.07.2023, navrhla spoločnosť žalobcu, aby súd pripustil zmenu strany sporu na strane žalobcu a to tak, aby do tohto konania na miesto doterajšieho žalobcu, vstúpila spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02, Bratislava, IČO: 35 724 803. Svoj návrh spoločnosť odôvodnila tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21.06.2023 postúpil žalobca ako postupca pohľadávku proti žalovanému, ktorá je predmetom tohto sporového konania, spolu s jej príslušenstvom a všetkými právami s ňou spojenými na postupníka.

10. Podľa § 80 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len 6Csp/265/2021 2 „CSP“), ak po začatí konania nastala právna skutočnosť, s ktorou sa spája prevod alebo prechod práv alebo povinností, o ktorých sa koná, môže žalobca navrhnúť, aby do konania na jeho miesto alebo na miesto žalovaného vstúpil ten, na koho boli tieto práva alebo povinnosti prevedené alebo na koho prešli.

11. Podľa § 80 ods. 2/ CSP, súd vyhovie návrhu podľa odseku 1, ak sa preukáže, že po začatí konania došlo k prevodu alebo prechodu práva alebo povinnosti, a ak s tým súhlasí ten, kto má vstúpiť na miesto žalobcu. Právne účinky spojené s podaním žaloby zostávajú zachované.

12. Podľa § 80 ods. 3/ CSP, ten, kto vstupuje do konania, prijíma stav konania ku dňu jeho vstupu.

13. Vzhľadom k tomu, že bolo jednoznačne preukázané, že po začatí konania došlo k uzavretiu zmluvy o postúpení pohľadávok, s ktorou je spojený prevod práv a povinností o ktorých sa koná, súd uznesením

sp. zn. 6Csp/265/2021-56 zo dňa 27.07.2023 rozhodol a pripustil zmenu strany sporu na strane žalobcu. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 08.09.2023.

14. Zo zmluvy vyplynulo, že právny predchodca žalobcu a žalovaný uzavreli dňa 30.7.2018 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorou žalobca ako veriteľ poskytol žalovanému ako dlžníkovi účelový spotrebiteľský úver vo výške 22.000,- Eur na splatenie úverov. Žalovaný sa zaviazal vrátiť tento úver spolu s dohodnutými úrokmi vo výške 10,90 % ročne v 96 mesačných splátkach, s poplatkom za poistenie vo výške 4,99 % z výšky splátky, výškou mesačnej splátky 361,59 Eur, z obsahu zmluvy vyplynul údaj o RPMN vo výške 11,46 % ročne, odplata vo výške 10,90 % ročne, priemerná RPMN v obdobných úveroch 9,05 % ročne, zročnosť splátok bola dojednaná vždy k 15. dňu v mesiaci, prvá splátka sa stala zročnou 15. deň mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom bol úver poskytnutý s termínom konečnej splatnosti úveru 15.7.2026. Ako doplnkovú službu zmluvné strany uzavreli poistenie úveru, a to štandardný súbor poistenia, ktorého podmienky sú upravené v tretej časti úverovej zmluvy. Súčasťou úverovej zmluvy sa stala prihláška k poisteniu pravidelných platieb, dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov, osobný dotazník, súhlas so spracovaním osobných údajov a splátkový kalendár. V časti 3. zmluvy nazvanej Spoločné ustanovenia, v odseku 3 bod 1. bolo dohodnuté právo veriteľa pre prípad nespĺcania úveru vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, teda požadovať splatenie úveru v lehote a s účinnosťou, ktorú určí banka v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru.

15. V konaní nebolo sporné, že žalovaný v prospech žalobcu titulom spotrebiteľského úveru plnil sumu 2.162,49 Eur. Po 15.2.2019 žalovaný už žiadnu platbu neuhradil. Celkovo žalovaný uhradil dve celé splátky 15.9.2018 a 16.10.2018. Po vyhlásení mimoriadnej splatnosti žalovaný uhradil celkovo 2.162,49 Eur, čo pokrýva 12 celých splátok. Celkovo uhradil sumu 2.897,03 Eur.

16. Žalobca zaslal žalovanému výzvu pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti dňa 4.2.2019, v ktorej ho informoval, že v prípade neuhradenia dlžnej sumy veriteľ bude požadovať splatenie celej nesplatenej časti úveru vrátane príslušenstva. Vo výzve tiež uviedol, že eviduje aktuálnu dlžnú čiastku na predmetnom úvere v sume 1.126,81 Eur vrátane príslušenstva. K zosplateniu úveru žalobca pristúpil pre neuhradenie splátky splatnej k 15.2.2019, pričom mimoriadnu splatnosť vyhlásil dňa 5.3.2019.

17. Pre spotrebiteľské vzťahy tak, ako vyplýva z vyššie cit. ustanovení platí, že veriteľ môže žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky až najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva (vyššie cit. ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka). V súvislosti s úpravou režimu straty výhody splátok zákonodarca v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka zavádza nové pravidlo oproti úprave uvedenej v § 565 Občianskeho zákonníka, z ktorého vyplýva, že veriteľ (v postavení dodávateľa) môže požadovať splnenie celého dlhu pre nesplnenie niektorej zo splátok za podmienok, že uplynuli tri mesiace od omeškania so zaplatením príslušnej splátky a že upozornil dlžníka (v postavení spotrebiteľa) v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Účinnosť uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka je v týchto prípadoch spotrebiteľských vzťahov podmienená tým, že veriteľ v uvedenej lehote pred uplatnením tohto práva upozornil dlžníka na to, že takéto právo využije. Bez včasného upozornenia je uplatnenie neúčinné. Z hľadiska vzťahu medzi „trojmesačnou“ a „lehotou nie kratšou ako 15 dní“, ktoré rámce spomína § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, zákonodarca výslovne neupravuje, či môže plynúť súbežne alebo či uvedená minimálne 15-dňová lehota môže začať plynúť až po uplynutí trojmesačnej doby. Z § 565 veta druhá Občianskeho zákonníka vyplýva iba to, že veriteľ môže právo o jednorazové vrátenie nesplatenej dlžnej sumy využiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky a môže tak urobiť po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením zmeškanej splátky. Jednoznačným je len to, že v čase uplatnenia práva je spotrebiteľ v omeškaní s plnením niektorej zo splátok tri mesiace a uplynula lehota 15 dní na uplatnenie práva po upozornení dlžníka.

18. Najvyšší súd (viď uznesenie NS SR sp. zn. 1Cdo/61/2022) zastáva názor, že 15-dňová lehota na upozornenie spotrebiteľa by mala byť realizovaná ešte pred uplynutím troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, vychádzajúc z charakteru upozornenia na možnosť zosplatenia ako vytvorenia príležitosti pre dlžníka ešte odvrátiť zosplatenie. Navyše uplatneniu tohto práva bráni, ak spotrebiteľ zaplatí niektorú zo skorších splátok.

19.Súd nariadil pojednávanie na deň 06.03.2024. Na predmetné pojednávanie sa neustanovil žalobca, ktorého neúčast' na pojednávaní ospravedlnila právna zástupkyňa, ktorá bola prítomná na pojednávaní. Neustanovil sa žalovaný, ktorý svoju neúčast' na pojednávaní neospravedlnil a nežiadal o odročenie pojednávania. Súd v zmysle ust. § 180/ CSP vykonal pojednávanie dňa 06.03.2024 v neprítomnosti žalobcu a žalovaného.

20.Z písomného podania žalovaného označené ako „výzva – odpoveď vo veci dlhu 20.444,26 Eur“ zo dňa 06.10.2023 (č.l. 133), súd konštatuje, že žalovaný nerozporuje ani výšku, ani základ uplatnenej pohľadávky. Poukázal na svoju zlú finančnú situáciu a požiadal súd, aby mu povolil splatiť predmetný dlh v mesačných splátkach po 150,- Eur.

21.Právna zástupkyňa žalobcu na pojednávaní 06.03.2024 súhlasila s tým, aby súd povolil mesačné splátky s tým, aby dlžná suma bola žalovaným uhradená v lehote do 2-3 rokov.

22.Po zhodnotení výsledkov vykonaného dokazovania súd dospel k tomuto právnomu záveru.

23.Podľa § 1 ods. 1 a 2 zákona č.129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinného v čase uzatvorenia zmluvy, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru, podmienky na udelenie povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov, podmienky na výkon činnosti veriteľa a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa. Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

24.Podľa § 2 citovaného zákona, na účely tohto zákona sa rozumie a)spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,b)veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

25.Podľa § 7 ods. 1 a 2 citovaného zákona, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

26.Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa, banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

27.Podľa § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 OZ najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

28.Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

29.Podľa čl. 3.1 písm. a) Zmluvy o úvere (str. 5) „V prípade, ak klient nespláca poskytnutý Úver riadne a včas ... je banka oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť Úveru.“ Postupca si možnosť vyhlásiť mimoriadnu splatnosť dohodol so žalovaným v čl. 3.1 písm. a) Zmluvy o úvere (str. 5).

30.Postupca výzvou zo dňa 04.02.2019 vyzval žalovaného na úhradu omeškaných splátok vo výške 1.126,81 Eur a upozornil ho na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Predložený podací hárok spolu s potvrdením zo stránky <https://tandt.posta.sk/> preukazuje doručovanie uvedenej listiny žalovanému.

31.Z predloženej platobnej histórie je zrejmé, že žalovaný omeškané splátky neuhradil, a preto podaním zo dňa 11.03.2019 vyhlásil postupca mimoriadnu splatnosť úveru. Doručovanie tejto listiny preukazuje doručienka, ktorá tvorí prílohu podanej žaloby.

32.K uvedenému súd dodáva, že výzva pred zosplatnením úveru nemusí obligatórne obsahovať poučenie spotrebiteľa na možnosť úhrady dlžnej sumy s minimálnou lehotou 15 dní. Takáto obsahová náležitosť takejto listiny nevyplýva zo žiadneho zákonného ustanovenia.

33.Súd má za to, že z ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nevyplýva povinnosť pôvodného veriteľa poučiť spotrebiteľa na možnosť úhrady dlžnej sumy s minimálnou lehotou 15 dní. V ust. § 53 ods. 9 OZ, ktoré hovorí o povinnosti upozorniť dlžníka na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti, pričom od tohto upozornenia do dňa vyhlásenia mimoriadnej splatnosti musí uplynúť minimálne 15 dní a zároveň o tom, že v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti musí byť dlžník v omeškaní minimálne tri mesiace, ust. § 565 hovorí výlučne o povinnosti predčasnej splatnosti dohodnúť. Pri bližšom pohľade na sporné zákonné ustanovenia je nepochybne zrejmé, že ich účelom je snaha zákonodarcu poskytnúť spotrebiteľovi v zmluvnom vzťahu dodatočnú ochranu. Tú realizuje cez - zákaz žiadať zaplatenie celého zostatku dlhu pre akékoľvek omeškanie spotrebiteľa - zakotvením povinného omeškania trvajúceho aspoň tri mesiace v čase, kedy veriteľ žiada zaplatenie celého zostatku úveru - a tiež cez povinnosť veriteľa o úmysle žiadať zaplatenie celého zostatku úveru spotrebiteľa informovať, a tým spotrebiteľovi umožniť mu v lehote nie kratšej ako 15 dní vzniknutý dlh uhradiť a vyhnúť sa predčasnému zosplatneniu úveru. Účelom uvedených zákonných ustanovení je snaha zákonodarcu poskytnúť spotrebiteľovi v zmluvnom vzťahu dodatočnú ochranu a možnosť vyhnúť sa vyhláseniu mimoriadnej splatnosti uhradením omeškaných splátok. Uvádzaním poučenia spotrebiteľa na možnosť úhrady dlžnej sumy s minimálnou lehotou 15 dní nedôjde k naplneniu účelu zákona.

34.V konaní súd má za preukázané, že v predmetnej veci došlo k riadnemu vyhláseniu mimoriadnej splatnosti.

35.Právny predchodca žalobcu dodržal všetky podmienky, ktoré mu ukladá ustanovenie § 92 ods. 8 ZoB.

36.Žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a zároveň bolo preukázané, že žalovaný bol právnym predchodcom žalobcu opakovane vyzvaný na úhradu omeškaných splátok a to výzvou zo dňa 11.03.2019.

37.Na základe uvedeného v konaní bolo jednoznačne preukázané, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve banky v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní, a teda bolo preukázané, že zo strany právneho predchodcu žalobcu nedošlo k porušeniu ust. § 92 ods. 8 ZoB. V tejto súvislosti súd poukazuje na nasledujúce rozhodnutia:

„Podľa rozsudku Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 5CoCsp/67/2021 z 14.04.2022: „Pokiaľ ide o podanie z 21.12.2017, odvolací súd zdôrazňuje, že aktuálna rozhodovacia prax Najvyššieho súdu SR (sp. zn. 8Cdo/169/2020) pripúšťa, aby za výzvu na plnenie podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách bolo možné považovať aj oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti, avšak iba za súčasnej podmienky, že jeho obsahom je výzva dlžníkovi na zaplatenie. Z uvedeného vyplýva, že oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti nemožno automaticky stotožňovať s písomnou výzvou banky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, pretože relevantným bude obsah predmetného oznámenia o predčasnej splatnosti.“

„Podľa rozsudku Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 17CoCsp/2/2022 z 28.07.2022: „Pokiaľ ide o listinu označenú ako „upozornenie na splatenie dlžnej časti úveru“ zo dňa 28.09.2016, už tento právny úkon možno podľa odvolacieho súdu považovať za výzvu podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. I keď neboli splnené podmienky na postup právneho predchodcu žalobcu podľa § 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, a to z dôvodu, že žalovaný v danom čase nebol v omeškaní viac ako 3 mesiace, súčasťou uvedenej listiny je aj výzva na úhradu dlhu žalovaného v lehote 15 dní po doručení výzvy. Rovnako tak listina „výzva na úhradu dlžnej sumy“ zo dňa 24.10.2016, napriek tomu, že jej obsahom bol aj právny úkon zosplatnenia úveru, ktorý bol posúdený ako neplatný (čo žalovaný v odvolaní nenamietal), obsahuje tiež 5/5 aj výzvu na zaplatenie dlhu v lehote 10 dní od jej doručenia. Týmito výzvami bol tak žalovaný upozornený na omeškanie so splácaním dlhu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Právne úkony je potrebné posudzovať v zmysle ich obsahu bez ohľadu na ich označenie a nie je ani vylúčené, aby obsahom jednej listiny bolo aj niekoľko právnych úkonov, a teda právny úkon zosplatnenia úveru a právny úkon výzvy na úhradu dlžnej sumy, ako v prípade listiny zo dňa 24.10.2016. Ako bolo už uvedené, predmetom postúpenia bankovej pohľadávky môže byť len pohľadávka alebo jej časť, ktorá je splatná. K postúpeniu pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu (Poštová banka a.s.) na žalobcu došlo na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 09.04.2020. Z predmetnej zmluvy o úvere č. 1557447342 zo dňa 16.09.2015 vyplýva, že termín konečnej splatnosti bol dohodnutý na deň 25.09.2018. Na žalobcu tak bola postúpená už splatná pohľadávka. Zákon o bankách v uvedenom ustanovení § 92 ods. 8 neupravuje podmienku postúpenia pohľadávky výzvy banky až potom, čo je pohľadávka alebo jej časť splatná. Nie je teda vylúčené, aby bol klient banky upozornený na omeškanie so splácaním dlhu aj pred samotnou splatnosťou pohľadávky. Námietka žalovaného o tom, že vyššie uvedené listiny nemožno považovať za výzvu banky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách z dôvodu, že tieto boli zaslané pred splatnosťou pohľadávky nebola dôvodná.“

38.Podľa § 151 ods. 1/ CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

39.Podľa § 232 ods. 3/ CSP lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

40.Podľa ust. § 517 ods. 1/ Obč. zák., dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

41.Podľa ust. § 517 ods. 2/ Obč. zák., ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

42.Vykonaným dokazovaním bolo jednoznačne preukázané, že nárok žalobcu je čo do výšky a základu dôvodný. Žalobca svoje tvrdenia preukázal predloženými listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise. Žalovaný skutočnosti tvrdené žalobcom nerozporoval. Požiadal súd o povolenie splatiť predmetnú pohľadávku v splátkach.

43.Žalobcovi vznikol aj nárok na úrok z omeškania zo žalovanej sumy o 5 percentuálnych bodov vyšší, ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, pričom výška základnej úrokovej sadzby ECB k prvému dňu omeškania činila 0,00 %. Takto súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť úroky z omeškania vo výške 5% ročne zo žalobcom špecifikovanej sumy tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

44.Riadiac sa vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami, na základe zisteného skutkového stavu veci, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

45.Podľa § 251/ CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

46.Podľa § 255 ods. 1/ CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

47.Podľa § 262 ods. 1, 2/ CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trebišov v 3 exemplároch /§362 ods. 1 CSP/.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) v zmysle ust. § 363CSP.

Odvolanie možno odôvodniť, podľa ust. § 365 ods. 1 CSP, len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva, v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania /365 ods. 3 CSP/.

Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania /364 CSP/.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.